

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Vladimíry Hnátové a přísedících Ing. Zdeňky Rehákové a Marcely Procházkové ve věci žalobce: [redacted], nar. [redacted], [redacted], zastoupeného JUDr. Jiřím Fílou, advokátem se sídlem v Karlových Varech, U Imperiálu 10, proti žalovanému: **Důl Kohinoor a.s. v likvidaci**, IČ 25411616, se sídlem v Dolním Jiřetíně č.p. 5, PSČ 435 43, Horní Jiřetín, *o zaplacení 106.267,- Kč s příslušenstvím,*

t a k t o :

- I. *Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti částku **26.075,10 Kč** s úrokem z prodlení z této částky od 11.9.2008 do zaplacení ve výši, která v každém kalendářním pololetí trvání prodlení žalovaného odpovídá výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, platné k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí a zvýšené o sedm procentních bodů, a dále je žalovaný povinen zaplatit žalobci na bolestném a účelně vynaložených nákladech spojených s léčením částku **6.891,50 Kč** s úrokem z prodlení z této částky od 11.9.2008 do zaplacení ve výši, která v každém kalendářním pololetí trvání prodlení žalovaného odpovídá výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, platné k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí a zvýšené o sedm procentních bodů, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.*
- II. *Co do částky 73.300,40 Kč, co do úroku z prodlení z částky 32.966,60 Kč od 1.8.2008 do 10.9.2008, co do úroku z prodlení z částky 24.017,40 Kč od 1.8.2008*

do zaplacení a co do úroku z prodlení z částky 49.283,- Kč od 28.7.2010 do zaplacení se žaloba zamítá.

III. *Žalobce je povinen nahradit žalovanému na nákladech řízení 9.167,- Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.*

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal uložení povinnosti žalovanému zaplatit mu náhradu za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti za období od 16.2.2008 do 21.2.2009 (částka 90.648,- Kč), bolestné (částka 12.600,- Kč) a účelně vynaložené náklady spojené s léčením (úhrada léků, úhrada ortézy, regulační poplatky zaplacené při návštěvách u lékaře, cestovní výdaje k lékaři, tj. částka celkem 3.019,- Kč). Žalobu odůvodnil tím, že dne 14.2.2008 při výkonu práce - při přenášení balíku novin na pracovišti žalovaného špatně došlápl a při tom pocítil prasknutí v pravém kolenu, pro které byl ošetřen lékařem, léčen ambulantně, následně hospitalizován a operován, nejprve v Mostě, později v Praze, a jeho pracovní neschopnost trvala od 16.2.2008 do 21.2.2009. V souvislosti s tímto pracovním úrazem mu vedle ztráty na výdělků vznikla bolest a náklady spojené s léčením, jejichž odškodnění se domáhá.

Žalovaný se žalobou nesouhlasil, zpochybnil, že by se žalobci stal úraz tak, jak žalobce tvrdí, dále zpochybňoval, že by žalobcem tvrzený úrazový děj mohl vyvolat takové následky.

Podle § 366 odst. 1 zák. č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění účinném ke dni 31.12.2009 (které je třeba v předmětné věci aplikovat; dále jen „zák. práce“) odpovídá zaměstnavatel zaměstnanci za škodu vzniklou pracovním úrazem, jestliže škoda vznikla při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním. Zaměstnavatel se při tom může této odpovědnosti zprostit za podmínek uvedených v § 367 zák. práce. Podle § 380 odst. 1 zák. práce je pracovním úrazem pro účely tohoto zákona poškození zdraví nebo smrt zaměstnance, došlo-li k nim nezávisle na jeho vůli krátkodobým, náhlým a násilným působením zevních vlivů při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním. Plněním pracovních úkolů je výkon pracovních povinností vyplývajících z pracovního poměru a z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, jiná činnost vykonávaná na příkaz zaměstnavatele a činnost, která je předmětem pracovní cesty (§ 273 odst. 1 zák. práce). Škodou, za kterou je pak zaměstnavatel povinen zaměstnanci, který utrpěl pracovní úraz, poskytnout náhradu, je ztráta na výdělků, bolest a ztížení společenského uplatnění, účelně vynaložené náklady spojené s léčením a věcná škoda (§ 369 odst. 1 zák. práce).

Ke vzniku odpovědnosti zaměstnavatele za škodu vzniklou pracovním úrazem je tedy zapotřebí splnění tří podmínek – 1) poškození na zdraví, které lze kvalifikovat jako pracovní úraz, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi tímto poškozením na zdraví a vzniklou škodou, tj. zjištění, že škoda vznikla právě v důsledku tohoto poškození na zdraví a nikoliv z jiného důvodu (bez tohoto poškození na zdraví by škoda nevznikla tak, jak vznikla). Uvedené podmínky přitom musí být splněny současně.

Ve věci soud zjistil, že žalobce byl ke dni 14.2.2008 zaměstnancem žalovaného v profesi řidič silničních motorových vozidel (viz *Potvrzení o zaměstnání ze dne 30.4.2009*), ostatně uvedenou skutečnost žalovaný ani nezpochybňoval.

Dále se soud zabýval zjišťováním, zda se žalobci stal dne 14.2.2008 úraz tak, jak žalobce tvrdí, tj. úrazovým dějem a jeho souvislostí s výkonem sjednané práce. Žalobce si měl způsobit předmětný úraz – podvrtnutí pravého kolene – dne 14.2.2008, když kolem 7:30 hodin ráno při přenášení balíku Důlních novin špatně došlápl na rozbitém schodu při vstupu do provozní budovy v areálu zaměstnavatele, zvrtila se mu noha a pocítil prasknutí v pravém koleni. Noviny hodil do stojanu a pár výtisků vzal nahoru k sekretářce paní [REDAKCE], které řekl, co se mu stalo, při odchodu ze sekretariátu jej viděla ještě paní [REDAKCE], a ptala se ho, co se mu stalo. Úraz pak chtěl nahlásit své nadřízené paní [REDAKCE], která ale nebyla v kanceláři, tak jej šel nahlásit bezpečnostnímu technikovi panu [REDAKCE], poté ještě odvezl poštu do [REDAKCE] a po návratu byl dopraven na ošetření do nemocnice v Mostě. Směnu toho dne jako obvykle nastoupil kolem půl šesté ranní, nejprve zašel jako každý den do sekretariátu k sekretářce paní [REDAKCE], která mu vždy přidělila práci, tj. určila, kam má žalobce jet, co má zařídit. Před úrazem jel se vzorky uhlí na důl Hrabák a při zpáteční cestě se zastavil na Mostecké uhelné pro Důlní noviny, které pak vezl na podnik zaměstnavatele a při jejich přenášení se mu stal předmětný úraz. Skutečnost, že přenášení balíku novin bylo obvyklou činností žalobce konanou na příkaz zaměstnavatele potvrdila *svědkyně – sekretářka žalovaného [REDAKCE]*. Ta rovněž potvrdila, že žalobce jí toho dne přinesl pár výtisků Důlních novin a přitom jí sděloval, že jej píchlo v koleni. Toho dne kolem osmé hodiny ranní viděla žalobce i *svědkyně [REDAKCE]* zaslechla ho, jak při sestupu po schodišti v provozní budově zasykl bolestí, viděla, že kulhá a říkal jí, že když nesl noviny, tak ho píchlo v koleni, sténání žalobce se jí zdálo věrohodné, nikoliv teatrální. Výpověď *svědkyně [REDAKCE]* je v souladu se *Záznamem žalovaného ze dne 18.2.2008 sepsaného bezpečnostním technikem [REDAKCE] o výpovědi svědka úrazu*. Ani jedna z označených svědkyň si přitom nebyla vědoma toho, že by žalobce měl přede dnem 14.2.2008 problémy s chůzí. Okolnosti úrazu tvrzené žalobcem byly zachyceny nadřízenou žalobce paní [REDAKCE] v *Záznamu o nevolnosti popř. náhlém onemocnění ze dne 14.2.2008*, který je podepsán bezpečnostním technikem panem [REDAKCE], paní [REDAKCE], panem [REDAKCE] a paní [REDAKCE]. Téhož dne ve 13:13 hodin byl žalobce ošetřen na chirurgické ambulanci v nemocnici v Mostě s diagnózou *distorsio genu 1. dx (podvrtnutí pravého kolene)*; viz *lékařská zpráva ze dne 14.2.2008*. Následujícího dne žalobci pravé koleno nateklo, punkcí byl získán výpotek z kolene, což je známkou úrazu (*výpověď znalce Prof. MUDr. Karla Koudely, CSc.*). Konkrétně žalobce při úrazu utrpěl natažení vnitřního postranního vazy pravého kolene (viz *znalecký posudek MUDr. J. Vrzaly, ústavní znalecký posudek Univerzity Karlovy v Praze, Lékařské fakulty v Plzni*).

Po zhodnocení shora označených důkazů nemá soud pochybnosti o tom, že se žalobci stal dne 14.2.2008 při plnění pracovních úkolů (při činnosti vykonávané na příkaz zaměstnavatele) úraz jím popisovaný, neboť provedené důkazy, ač nejsou důkazy přímými, ve svém souhrnu souladně vypovídají o okolnostech úrazu a bolesti žalobce, a to v souladu s tvrzeními žalobce. Výslechy bezpečnostního technika [REDAKCE] a nadřízené žalobce paní [REDAKCE] soud pro nadbytečnost neprováděl, neboť okolnosti úrazu byly jimi stvrzeny již písemně několik dnů po úrazu v písemných záznamech, které byly k důkazu provedeny (viz *Záznam žalovaného ze dne 18.2.2008 sepsaný bezpečnostním technikem [REDAKCE] o výpovědi svědka úrazu, popř. Záznam o*

nevolnosti popř. náhlém onemocnění ze dne 14.2.2008), když tyto osoby zároveň nebyly přímými svědky úrazu ani nebyly osobami bezprostředně po úraze se žalobcem v kontaktu. Lze tedy uzavřít, že se žalobci dne 14.2.2008 stal úraz tak, jak jej žalobce popisuje, a že tento úraz je zároveň úrazem pracovním.

Žalobce byl v pracovní neschopnosti v období od 16.2.2008 do 21.2.2009 a po tuto dobu mu byla vyplácena nemocenská (*viz Potvrzení pracovní neschopnosti č. Z 5269027, mzdové listy žalobce za období od února 2008 do února 2009*). Žalobce soudu předložil lékařský posudek o bolestném ze dne 2.9.2008 hodnotící úraz žalobce 105 body (*viz označený lékařský posudek*). Žalobce vynaložil náklady na úhradu regulačních poplatků za lékařská ošetření (návštěvy u lékaře) á 30,- Kč ve dnech 14.2.2008, 15.2.2008, 18.2.2008, 25.2.2008, 12.3.2008, 26.3.2008, 30.4.2008, 20.5.2008, 28.5.2008, 4.6.2008, 11.6.2008, 18.6.2008, 24.6.2008, 26.9.2008, 6.1.2009, 4.2.2009, 25.4.2009 (*viz jednotlivé lékařské zprávy z těchto dnů, ústavní znalecký posudek Univerzity Karlovy v Praze, Lékařské fakulty v Plzni*), za hospitalizaci v Nemocnici v Mostě ve dnech 2.3.-4.3.2008 ve výši 120,- Kč (*viz propouštěcí zpráva ze dne 4.3.2008, ve spojení s § 16a odst. 1 písm. f) zák. č. 48/1997 Sb., ve znění účinném ke dni 31.7.2008*), za hospitalizaci ve Fakultní nemocnici Na Bulovce ve dnech 20.11.-24.11.2008 ve výši 180,- Kč (*viz Propouštěcí zpráva ze dne 24.11.2008, příjmový pokladní doklad ze dne 25.11.2008*). Dále žalobce vynaložil vždy částku 188,- Kč (2x94,- Kč) za cestu tam a zpět k lékaři ve Fakultní nemocnici na Bulovce ve dnech 20.5.2008, 24.6.2008, 26.9.2008, 20.11.-24.11.2008, 6.1.2009, 4.2.2009 a 25.4.2009 (*viz jednotlivé lékařské zprávy, potvrzení DPÚK ze dne 26.4.2011 o ceně jízdenky Most-Praha v roce 2008*). Dále žalobce vynaložil dne 21.5.2008 částku 433,50 Kč za nákup ortézy kolenní (*viz doklad o zaplacení z 21.5.2008*) a za úhradu léků částku celkem 489,50 Kč ve dnech 6.8.2008 a 21.8.2008 (*viz 2x účtenka*).

Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalobci vznikla škoda, ať v podobě ušlého výdělku, nákladů léčení či bolestného. Dále bylo proto třeba řešit otázku, zda existuje příčinná souvislost mezi pracovním úrazem žalobce a vzniklou škodou, tj. zjistit, zda škoda vznikla právě v důsledku tohoto pracovního úrazu a nikoliv z jiného důvodu (bez pracovního úrazu by škoda nevznikla tak, jak vznikla). K zodpovězení uvedené otázky soud ustanovil znalce k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví/ortopedie, MUDr. Jiřího Vrzalu, a následně ještě znalecký ústav Univerzitu Karlovu v Praze, Fakultu lékařskou v Plzni k podání revizního znaleckého posudku poté, co žalobce předložil jím vyžádaný znalecký posudek MUDr. M. Šlégl. Závěry opačnými než k jakým dospěl MUDr. J. Vrzala. Závěry revizního znaleckého posudku jsou v podstatném shodné se závěry znaleckého posudku MUDr. J. Vrzaly. Shodlí se v tom, že žalobce dne 14.2.2008 utrpěl natažení vnitřního postranního vazů pravého kolene, že mechanismus úrazu tomuto zranění odpovídá, že nález nitrokloubní byl traumaticky zcela negativní, nebylo tedy zjištěno poranění menisků nebo vazů, zato byly zjištěny počínající degenerativní změny na kloubu – artróza 1. stupně, které existovaly již v době úrazu (uvedené znalci dovodili z RTG pořizovaného v den úrazu, klinických vyšetření v den úrazu a ve dnech bezprostředně následujících, z artroskopie provedené ve dnech 2.3.- 4.3.2008, z magnetické rezonance z 29.7.2008).

Žalobce zůstával pro přetrvávající bolesti a omezení funkce pravého kolene v pracovní neschopnosti, a dospěl tak posléze ke druhé artroskopii pravého kolenního kloubu ve dnech 20.11.-24.11.2008, při které bylo provedeno částečné odstranění - okrajové zarovnání

rozvlákněného mediálního (vnitřního) menisku v jeho zadním rohu, dále operatér popsal podezření na prodloužení předního zkříženého vazů (LCA), ale jinak byly zkřížené vazy pevné. Ani druhá artroskopie neprokázala traumatické změny pravého kolenního kloubu žalobce, zjištěné poškození vnitřního menisku má původ degenerativní, artrotický, stejně tak možné prodloužení předního zkříženého vazů. Uvedený nález z druhé artroskopie je opět v souladu se všemi předchozími lékařskými vyšetřeními (*viz závěry znaleckého posudku MUDr. J. Vrzaly, shodně závěry revizního znaleckého posudku*). Znalec MUDr. M. Šlégl vyšel z nového popisu magnetické rezonance pořízené dne 29.7.2008 a ze svého vlastního vyšetření žalobce a zjistil, že z druhého čtení magnetické rezonance je patrné poškození zadního rohu vnitřního menisku a že jizvy pro vstupy při první artroskopii byly vedeny cca 1,5 cm nad standardními vstupy při druhé artroskopii, přičemž ze vstupů vedených při první artroskopii není možná dokonalá revize kloubu, zejména struktur vzadu uložených, jako je zadní roh vnitřního menisku. Na základě uvedených nových zjištění dospěl MUDr. Šlégl k závěru, že zadní struktury byly zřejmě při zvolení výše uvedených vstupů při první artroskopii obtížněji dosažitelné a i vzhledem k relativně krátkému období od úrazu i pro přítomnost otoku a hematomu obtížněji přehledné, proto došlo k přehlédnutí poranění vnitřního menisku a zřejmě i k možnému poškození předního zkříženého vazů; následná léčba kolene spočívající ve dvou artroskopických revizích a rehabilitaci byla ze shora uvedených důvodů dle MUDr. Šlégl následkem úrazu ze dne 14.2.2008 (*viz znalecký posudek MUDr. M. Šlégl*). Se závěry MUDr. Šlégl byl *při svém výslechu konfrontován znalec MUDr. Vrzala*, který i s ohledem na nová zjištění MUDr. Šlégl na závěrech svého znaleckého posudku setrval a své stanovisko i přesvědčivě zdůvodnil. Traumatické poškození vnitřního menisku a předního zkříženého vazů odmítl taktéž *revizní znalecký posudek* s odůvodněním, že traumatickému poškození neodpovídá ani mechanismus úrazu ani klinická vyšetření ani nálezy při artroskopiích a magnetické rezonanci – radiolog ze znaleckého ústavu konstatoval, že se u žalobce nejedná o čerstvou rupturu vnitřního menisku, nález rozvlákněného zadního rohu mediálního menisku a oploštění celého mediálního menisku svědčí pro degenerativní změny při základním artrotickém onemocnění kloubu. Dále znalecký ústav vyslovil souhlas s tím, že porty provedené při první artroskopii v Mostě nebyly standardní a nebylo možné vizuálně zhodnotit zadní roh menisku, operatér ale tahem za mediální meniskus neprokázal jeho rupturu. Klinické a radiologické vyšetření žalobce provedené znaleckým ústavem dne 27.11.2013 prokázalo artrózu mediálního prostoru kolenního kloubu I. – II. stupně s mírným omezením ohnutí kolenního kloubu, jinak kolenní kloub pevný, stabilní; omezení ohnutí kolenního kloubu je způsobeno zbytněním kloubní výstelky z důvodu artrózy (*viz ústavní znalecký posudek, výpověď znalce prof. MUDr. Karla Koudely, CSc., který stvrdil ústavní znalecký posudek*).

S ohledem na shodu dvou znaleckých posudků (znaleckého posudku MUDr. J. Vrzaly a revizního ústavního znaleckého posudku), jejich přesvědčivé obhájení znalci při jejich výslechu při jednání i s ohledem na vyšší důkazní sílu revizního znaleckého posudku, kterou mu soud přisuzuje, vyšel soud při rozhodování právě ze závěrů těchto dvou znaleckých posudků, zejména pak z posudku znaleckého ústavu. Z uvedených důvodů pak považoval soud již za nadbytečný výslech operatéra a ošetřujícího lékaře žalobce z Fakultní nemocnice Na Bulovce MUDr. Z. Krystlíka, když navíc operační protokol z artroskopie provedené ve dnech 20.11.-24.11.2008 zachycující operační nález, jakož i další lékařské zprávy z vyšetření žalobce tímto lékařem byly předmětem znaleckého zkoumání a k jejich výsledkům bylo znalci

příhlédnuto, a to v souhrnu všech dalších lékařských nálezů nacházejících se v lékařské dokumentaci žalobce.

Dle znaleckého posudku MUDr. J. Vrzaly, jakož i ústavního znaleckého posudku nebyl tedy úraz žalobce ze dne 14.2.2008 (natažení vnitřního postranního vazy) příčinou jeho léčby v celém rozsahu v období od 14.2.2008 do 25.4.2009. Poranění vnitřního postranního vazy kolenního kloubu si vyžádá v průměru léčbu po dobu šesti týdnů. Dle revizního znaleckého posudku v tomto konkrétním případě, kdy následkem úrazu ze dne 14.2.2008 došlo k poranění vnitřního postranního vazy v artrotickém terénu lze připustit delší dobu léčení tohoto úrazu, a lze tak připustit, že skutečná doba léčby tohoto úrazu mohla trvat dvojnásobně dlouho, tedy dvanáct týdnů, tj. až do poloviny května 2008. Lze tedy uzavřít, že znalci (MUDr. J. Vrzala a v souladu s ním znalecký ústav) nezjistili přímou vazbu v podobě příčinné souvislosti mezi pracovním úrazem ze dne 14.2.2008 a celou dobou léčení žalobce ode dne úrazu do 25.4.2009 (tj. celou škodou uplatněnou žalobcem). Neshledali vztah příčiny a následku mezi pracovním úrazem a léčením, které se koncentrovalo již pouze na léčbu artrózy žalobce. Dospěli k závěru, že předmětný pracovní úraz vývoj artrózy žalobce neovlivnil, artrózu žalobce nezhoršil. Pouze se objevily subjektivní potíže spojené s artrózou, k čemuž mohly přispět i opakované intervence v kloubu v podobě operativních zákroků (artroskopii), tyto potíže by se však s vysokou pravděpodobností objevily i tak, kdy a v jaké intenzitě by záleželo na věku, váze, sportovních aktivitách žalobce, svoji roli v tom hraje i genetická výbava člověka.

S ohledem na shora popsané závěry znalců MUDr. J. Vrzaly a znaleckého ústavu je v příčinné souvislosti s pracovním úrazem škoda vzniklá žalobci v podobě ztráty na výdělku po dobu pracovní neschopnosti žalobce v období od 16.2.2008 do 15.5.2008, bolestné odpovídající léčení natažení vnitřního postranního vazy žalobce a náklady spojené s léčením předmětného pracovního úrazu žalobce v období do konce května 2008. Další léčba a s ní spojená škoda žalobci vzniklá již spadá na vrub základního onemocnění žalobce, tj. artrózy a v příčinné souvislosti s pracovním úrazem žalobce není (*viz revizní znalecký posudek*).

Zároveň žalovaný v řízení netvrdil skutečnosti, které by mohly založit důvod pro jeho úplnou nebo alespoň částečnou liberaci dle § 367 zák. práce.

Náhradu za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti soud vypočetl v souladu s § 370 odst. 1 zák. práce a § 382 odst. 1 zák. práce ze součinu průměrného (hrubého) denního výdělku žalobce před vznikem škody zjištěného ze mzdy vyplacené žalobci v celém kalendářním roce 2007 ve výši 983,33 Kč (průměrný hodinový hrubý výdělek žalobce ve výši 131,11 Kč soud vynásobil počtem pracovních hodin připadajících na jeden pracovní den žalobce, tj. 7,5 hodin – *obojí zjištěno ze sdělení žalovaného ze dne 29.4.2011*) a počtu pracovních dní (včetně placených svátků) v období od 16.2.2008 do 15.5.2008, tj. 64 dní, a od tohoto součinu (činícího částku 62.933,10 Kč) odečetl nemocenskou vyplacenou žalobci v období od 16.2.2008 do 15.5.2008 ve výši 36.858,- Kč (vyplacená nemocenská byla zjištěna ze *mzdových listů žalobce za měsíce únor 2008 až květen 2008*, tak zjištěno, že v únoru 2008 bylo na nemocenské vyplaceno 4.224,- Kč, v březnu 2008 vyplaceno 12.474,- Kč, v dubnu 2008 vyplaceno 13.245,- Kč a v květnu 2008 do 15.5.2008 včetně vyplaceno 6.915,- Kč, celkem tedy nemocenská ve výši 36.858,- Kč). Žalobci tak náleží náhrada za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti od 16.2.2008 do 15.5.2008 ve výši **26.075,10 Kč**.

Bolestné odpovídající léčení natažení vnitřního postranního vazů žalobce pak bylo *v souladu s revizním znaleckým posudkem* žalobci soudem přiznáno dle ohodnocení 49 body, tj. v částce **5.880,- Kč**, a to v souladu s vyhláškou č. 440/2001 Sb. ve znění účinném v době vzniku bolesti, tj. ve znění do 31.12.2008 (§2, § 4, § 7). Znalecký ústav původně odhodnotil úraz žalobce 58 body, přičemž 9 bodů navíc navrhoval přiznat za bolest způsobenou druhou artroskopií provedenou ve dnech 20.11.2008-24.11.2008, při svém výslechu však znalec připustil, že druhá artroskopie již s úrazem nesouvisela, pouze přispěla k ošetření artrotických změn žalobce, které při první artroskopii dostatečně ošetřeny nebyly. Ohodnocení bolesti dle lékařského posudku ze dne 2.9.2008 předloženého žalobcem bylo třeba odmítnout, neboť tento posudek popsal zranění žalobce jako vymknutí kolene, což žalobce neutrpěl, jak poukazuje znalec MUDr. J. Vrzala. Soud zároveň neshledal důvody k přiměřenému zvýšení bolestného ve smyslu § 388 zák. práce.

Účelně vynaloženými náklady spojenými s léčením pracovního úrazu žalobce (§ 369 odst. 1 písm. c), § 373 zák. práce) pak byly náklady vynaložené žalobcem na léčení v období od vzniku pracovní úrazu do konce května 2008, neboť tyto náklady lze považovat za vynaložené účelně v souvislosti s pracovním úrazem žalobce (*viz revizní znalecký posudek*). Žalobci tak náleží náhrada za regulační poplatky zaplacené při ambulantním ošetření u lékaře, a to ve dnech 14.2.2008, 15.2.2008, 18.2.2008, 25.2.2008, 12.3.2008, 26.3.2008, 30.4.2008, 20.5.2008, 28.5.2008, tj. 9 x 30,- Kč, dále za regulační poplatek za ústavní péči ve dnech 2.3.-4.3.2008, tj. 2 x 60,- Kč (žalobce požadoval sice úhradu 180,- Kč, vynaložení konkrétně této částky však neprokazoval, přičemž z § 16a odst. 1 písm. f) zák. č. 48/1997 Sb., ve znění účinném ke dni 31.7.2008, vyplývá jeho povinnost hradit 60,- Kč za jeden den ústavní péče, když den přijetí a den propuštění se považují za jeden den). Dále žalobci náleží náhrada za jízdní výdaje vynaložené za cestu tam a zpět k lékaři ve Fakultní nemocnici na Bulovce dne 20.5.2008, tj. 2 x 94,- Kč a za náklady pořízení kolenní ortézy dne 21.5.2008, která byla naordinována, aby podpořila svaly končetiny oslabené jejich šetřením po úraze a tím aby pomohla předejít případnému dalšímu zranění, tj. částka 433,50 Kč. Celkem žalobci náleží náhrada vynaložených nákladů léčení ve výši **1.011,50 Kč**. Další žalobcovy náklady (úhrada viskosuplementačních léků, regulačních poplatků za další návštěvy u lékaře a za ústavní péči ve Fakultní nemocnici Na Bulovce ve dnech 20.-24.11.2008, jízdní výdaje k lékaři do Prahy a zpět) byly vynaloženy v souvislosti s léčením artrózy a s pracovním úrazem žalobce nesouvisí (*viz revizní znalecký posudek*).

S ohledem na shora uvedené závěry soudu musela být žaloba ve zbývající části požadovaných škodných nároků (jistiny) zamítnuta.

Žalobce vyzýval žalovaného opakovaně k zaujetí stanoviska k jím tvrzenému pracovnímu úrazu, a to dopisy ze dne 19.5.2008, 9.6.2008, 2.9.2008, 9.9.2008 (*viz označené dopisy*). Žalovaný svoji odpovědnost odmítl, neboť žalobcem popisovaný úraz neshledal úrazem pracovním (*viz dopis žalovaného ze dne 2.6.2008*). Až dopisem ze dne 9.9.2008 (odeslaným žalovanému téhož dne) vyzval žalobce žalovaného k úhradě konkrétně vyčíslených nároků na náhradu škody, a to náhrady za ztrátu na výdělků ve výši 42.485,- Kč, bolestného ve výši 12.600,- Kč a nákladů léčení, celkem vyzval žalovaného k úhradě částky 56.608,- Kč (*viz označený dopis, podací arch ze dne 8. - 9.9.2008*). Doručení výzvy žalobce ze dne 9.9.2008 žalovaný potvrdil.

Žalobce má vedle přiznané jistiny též právo na zaplacení úroku z prodlení z této částky dle § 517 odst. 2 zák. č. 40/1964 Sb., obč. zák., ve znění účinném ke dni 31.12.2013, a ve výši dle nař. vlády č. 142/1994 Sb., ve znění účinném ke dni 30.6.2010, a to od 11.9.2008, tj. od druhého dne následujícího po doručení výzvy žalobce ze dne 9.9.2008 do dispozice žalovaného (§ 563 zák. č. 40/1964 Sb., obč. zák., ve znění účinném ke dni 31.12.2013). V části požadující úrok z prodlení za dobu předcházející musela být žaloba zamítnuta, neboť žalobce netvrdil, tedy ani neprokázal, že by vyzval žalovaného k náhradě žalobou požadované konkrétně vyčíslené škody dříve než výzvou ze dne 9.9.2008. Dále byla žaloba zamítnuta co do úroku z prodlení požadovaného ze zbývajících částí žalobou uplatněných, ovšem soudem zamítnutých, škodných nároků.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o.s.ř., tj. podle úspěchu účastníků ve věci a přiznal úspěšnějšímu žalovanému 38% účelně vynaložených nákladů řízení (= rozdíl úspěchu žalovaného 69% a úspěchu žalobce 31%), které spočívají v nákladech soudem nařízených znaleckých posudků uhrazených žalovaným. Náklady znaleckých posudků činily celkem částku 24.123,90 Kč, žalovanému tak náleží náhrada nákladů řízení ve výši 9.167,- Kč. Soud zároveň neshledal důvody pro aplikaci § 150 o.s.ř.

Žalobce byl v řízení ze zákona osvobozen od placení soudního poplatku (§ 11 odst. 2 písm. e) zák. č. 549/1991 Sb. ve znění účinném do 31.12.2008), poplatkovou povinnost však nebylo možné podle výsledku řízení přenést zčásti na žalovaného, neboť žalovaný má právo vůči žalobci na náhradu nákladů řízení (§ 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb. v platném znění).

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, lze se jeho plnění domáhat v rámci soudního výkonu rozhodnutí, popř. soudní exekuce.

V Mostě dne 13. února 2014

Mgr. Vladimíra Hnátová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Mrnková